

Σταθεροποίηση της Γερμανίας ως μοχλός ανάπτυξης στην Ευρώπη (μέρος I)

Αλλαγή πορείας για μια Ευρώπη της αλληλεγγύης (μέρος II)

Διοικητικό συμβούλιο του IG Metall: 09 Οκτωβρίου 2012

Μέρος I: Σταθεροποίηση της Γερμανίας ως μοχλός ανάπτυξης στην Ευρώπη

Τρέχουσα κατάσταση

Η γερμανική οικονομία ενισχύθηκε κατά το πρώτο εξάμηνο του 2012 – κατά το δεύτερο τρίμηνο κατά 0,3 τοις εκατό και κατά το πρώτο τρίμηνο κατά 0,5 τοις εκατό. Η κινητήρια δύναμη της καλής ανάπτυξης υπήρξαν οι καταναλωτές. Οι μισθολογικές αυξήσεις και η σταθερή αγορά εργασίας υπήρξαν αρωγοί της αύξησης της ιδιωτικής κατανάλωσης. Η Γερμανία κατάφερε να απομονώσει τη γενική αρνητική επίδραση της ευρωζώνης. Παρά της ανάπτυξης που παρατηρήθηκε στις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές εθνικές οικονομίες, η ευρωζώνη συρρικνώθηκε κατά το δεύτερο τρίμηνο κατά 0,2 τοις εκατό. Η Γαλλία εμφάνισε στασιμότητα ενώ στις χώρες που πλήττονται από την κρίση ξέσπασε ύφεση, Ιταλία (μείον 0,7 τοις εκατό), Ισπανία (μείον 0,4 τοις εκατό) και Πορτογαλία (μείον 1,2 τοις εκατό).

Ο ΟΟΣΑ έχει προειδοποιήσει αναφορικά στο δεύτερο εξάμηνο. Σύμφωνα με τις προβλέψεις του αναμένεται στασιμότητα και της γερμανικής οικονομίας. Το γεγονός αυτό θα επέφερε ανάλογες δυσμενείς επιδράσεις στην συνολική ύφεση στην ευρωζώνη. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν ασπάζεται αυτή την άποψη. Αναμένει ότι η ιδιωτική κατανάλωση θα συνεχίζει να σταθεροποιεί την ανάπτυξη.

Η άποψη της γερμανικής επιχειρηματικότητας δείχνει ένα άλλο τοπίο. Ο δείκτης επιχειρηματικού κλίματος Ifo συνέχισε την πτωτική του πορεία για πέμπτο μήνα κατά σειρά. Ανάλογη απαισιοδοξία εξέφρασαν και γερμανοί διευθυντές στα μέσα Μαΐου του 2009. Οι ενδείξεις για μια επιχειρηματική εξασθένηση στη Γερμανία αυξάνονται. Πολλές βιομηχανικές επιχειρήσεις απέσυραν το σχεδιασμό τους για το δεύτερο εξάμηνο του 2012. Ένας από τους λόγους που οδήγησαν στη συγκεκριμένη ενέργεια είναι η κρίση σε πολλές χώρες της Ευρώπης και η συνεπαγόμενη μείωση νέων παραγγελιών. Εκτός αυτού, το κλίμα επηρεάζουν και τα διαρθρωτικά προβλήματα που συνεχίζουν να υπάρχουν, όπως είναι η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην ευρωπαϊκή αυτοκινητοβιομηχανία αλλά και η ανασφάλεια που επικρατεί αναφορικά στις επενδύσεις λόγω των πολιτικών αποφάσεων που εκκρεμούν ακόμα στο θέμα της ενεργειακής μετάβασης.

Το IG Metall πιστεύει ότι ως εκ τούτου σημασία έχει η σταθεροποίηση της γερμανικής οικονομίας μέσω κατάλληλων μέτρων. Με το παρόν έγγραφο, το IG Metall υποβάλει προτάσεις επ' αυτού. Η γερμανική εθνική οικονομία είναι η μεγαλύτερη της Ευρώπης και το IG Metall ζητάει από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση να σταθεροποιήσει τη Γερμανία ως μοχλό ανάπτυξης στην Ευρώπη.

Δραστική διασφάλιση της απασχόλησης

Μια σταθερή ανάπτυξη της απασχόλησης με καλά εισοδήματα είναι πράγματι η κινητήρια δύναμη της οικονομικής ανάκαμψης της Γερμανίας. Για να παραμείνει η κατάσταση ως έχει χρειάζεται μια δραστική πολιτική αντιμετώπιση της απασχόλησης, η οποία θα δημιουργεί θέσεις εργασίας, θα αποτρέπει τις απολύσεις στις επιχειρήσεις και θα διασφαλίζει τα εισοδήματα των πολιτών.

Το IG Metall θα προσφέρει τις συμβουλές της σε αυτό. Θα συνεχίζει να εφαρμόζει μια πολιτική αμοιβών που προσανατολίζεται στην παραγωγικότητα, η οποία διασφαλίζει την καλή εξέλιξη των εισοδημάτων και διατηρεί τις θέσεις εργασίας στις επιχειρήσεις. Η συλλογική σύμβαση εργασίας στη βιομηχανία μετάλλου και στη βιομηχανία ηλεκτρονικής ενέργειας την άνοιξη του 2012, με τις δίκαιες προσαυξήσεις εισοδημάτων αποτελεί στην πραγματικότητα ένα μοχλό ανάπτυξης για την εθνική οικονομία.

Το IG Metall πρόκειται επίσης να χρησιμοποιήσει επιθετικά όλα τα συνδικαλιστικά εργαλεία δράσης με σκοπό τη διασφάλιση της απασχόλησης στις επιχειρήσεις. Με τη μερική ανεργία, τους λογαριασμούς του χρόνου εργασίας, τη συλλογική σύμβαση εργασίας για τη διασφάλιση της απασχόλησης και το «Σύμφωνο Pforzheim» οι επιχειρήσεις και οι εταιρίες έχουν στη διάθεσή τους μια εκτεταμένη επιχειρηματική «εργαλειοθήκη» που μπορεί να διεκδικήσει, ούτως ώστε να αποφύγουν πλήρως τις απολύσεις. Το IG Metall συμβουλεύει τις επιχειρήσεις όπως χρησιμοποιούν δραστικά τα εν λόγω όργανα.

Ταυτόχρονα απευθύνεται στο πολιτικό σκηνικό με τα παρακάτω αιτήματα:

Το ποσοστό της επισφαλούς απασχόλησης έχει αυξηθεί δραματικά στα τελευταία έτη στη Γερμανία. Κατά το έτος 2010, ποσοστό 23,1 τοις εκατό των απασχολούμενων έπαιρνε χαμηλούς μισθούς – κατά το έτος 1995 το ποσοστό αυτό ανερχόταν σε μόλις 17,7 τοις εκατό. Το χαμηλότερο 30 τοις εκατό της κατανομής των εισοδημάτων έχασε στο διάστημα από το 2000 έως το 2010 10,6 τοις εκατό του πραγματικού του εισοδήματος. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Οι συλλογικές συμβάσεις αναφορικά στην προσωρινή απασχόληση της IG Metall έχουν υπάρξει το πρώτο ορόσημο για την επίτευξη αυτού του στόχου. Πρέπει όμως και η ομοσπονδιακή κυβέρνηση να λάβει μέτρα, τα οποία θα διασφαλίζουν ένα σταθερό επίπεδο εισοδήματος για όλους τους απασχολούμενους. Η εφαρμογή ενός **νόμιμου κατώτερου μισθού** και η νομική ρύθμιση του **Equal Pay για προσωρινά απασχολούμενους** είναι ως εκ τούτου επιτακτικές ανάγκες.

Λόγω εσφαλμένων φορολογικών κινήτρων όπως είναι για παράδειγμα οι Minijob, οδηγούνται κυρίως οι γυναίκες σε αμελητέα απασχόληση. Στο θέμα αυτό πρέπει να αναλάβει ρυθμιστική δράση η ομοσπονδιακή κυβέρνηση, ούτως ώστε να θεσπίσει και για τις **γυναίκες τη ρυθμιστική πλήρη απασχόληση** ως φυσιολογική σχέση εργασίας. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και οι επενδύσεις για μια βελτιωμένη φύλαξη παιδιών.

Χρειαζόμαστε την **εκτεταμένη ρύθμιση για την περίοδο του επιδόματος μερικής ανεργείας**. Οι υγιείς επιχειρήσεις δεν επιτρέπεται να απολύουν τους καλά εκπαιδευμένους απασχολούμενούς τους. Δεν επιτρέπεται να εκτεθεί σε κίνδυνο η καινοτόμος δύναμη της γερμανικής βιομηχανίας. Ως εκ τούτου, το IG Metall έχει τα εξής αιτήματα: Η περίοδος του επιδόματος μερικής ανεργείας πρέπει να παραταθεί σε 24 μήνες, ενώ πρέπει να εφαρμοστεί εκ νέου η επιστροφή των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Απασχόλησης μετά από έξι μήνες. Η άμεση επιστροφή πρέπει να συνδυαστεί με την πραγματοποίηση επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Το κύριο βάρος μιας ελαφριάς ύφεσης πρόκειται να αναλάβουν οι προσωρινά απασχολούμενοι και οι εργαζόμενοι ορισμένου χρόνου. Αυτοί είναι οι πρώτοι που χάνουν τη θέση εργασίας τους όταν η κατάσταση δυσχεραίνει. Ως εκ τούτου, το IG Metall αιτεί την εκ νέου εφαρμογή της **ρύθμισης μερικής ανεργείας και για τους προσωρινά απασχολούμενους**.

Διατήρηση της εσωτερικής χρηματοδότησης των επιχειρήσεων

Για πολλές επιχειρήσεις, η χρηματοδότηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους μπορεί να μετατραπεί σε Γολγοθά, όταν η δυναμική της οικονομικής δραστηριότητας αρχίζει να φθίνει. Οι τράπεζες δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις πραγματικές ανάγκες αναφορικά στις υπηρεσίες, στη φυσιολογική δανειακή ροή των επιχειρήσεων. Το IG Metall αιτεί:

Εκτός της εξωτερικής χρηματοδότησης, πρέπει να ενισχυθεί και η εσωτερική χρηματοδότηση των επιχειρήσεων, όταν οι τράπεζες δεν μπορούν να ανταποκριθούν πλέον στις ανάγκες χρηματοδότησης. Η προστασία του κλίματος και οι οικολογικές πιυχές πρόκειται να διαμορφώσουν μελλοντικά τη βιομηχανική προστιθέμενη αξία. Στο πλαίσιο αυτό η δραστηκή οικολογική αναμόρφωση της βιομηχανίας είναι απαραίτητη, στην οποία θα περιλαμβάνονται τα προϊόντα και οι παραγωγικές διαδικασίες και θα βελτιώνεται η αποτελεσματική χρησιμοποίηση τόσο της ενέργειας όσο και των πόρων. Το IG Metall αιτεί από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση την αποδοχή ευέλικτων **επιταχυνόμενων αποσβέσεων της τάξης του 50 τοις εκατό** για τις επιχειρήσεις για τέτοιου είδους επενδύσεις και συνεπώς τη συμβολή στη χρηματοδότησή τους.

Πολλές εταιρίες υπέστησαν κατά την κρίση σημαντική απώλεια υλικού, την οποία αντιστάθμισαν με χρηματοδότηση ιδίων ή οιονεί ιδίων κεφαλαίων (ενδιάμεσο κεφάλαιο). Οι εν λόγω χρηματοδοτήσεις τελειώνουν στους επόμενους μήνες και θα πυροδοτήσουν νέα προβλήματα στην κεφαλαιακή βάση. Το IG Metall είχε προτείνει στο πρόγραμμα δράσης της, με το όνομα «Δράση για έξοδο από την κρίση», το Μάρτιο 2009 ένα **Public Equity Funds**. Το σχέδιο προβλέπει την ίδρυση ενός ταμείου ιδίου κεφαλαίου που τροφοδοτείται από δημόσια μέσα στην KfW. Ο επενδυτικός σκοπός αυτού του κεφαλαίου είναι η ενίσχυση της κεφαλαιακής βάσης των γερμανικών βιομηχανικών επιχειρήσεων, ειδικά εκείνων της μεσαίας τάξης. Λόγω της εισροής της Public Equity βελτιώνεται η κεφαλαιακή επάρκεια και συνεπώς η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας και της φερεγγυότητας.

Σταθεροποίηση επενδύσεων – μελλοντικές επενδύσεις με σταθερή προστιθέμενη αξία

Η βιομηχανική προστιθέμενη αξία είναι επί της ουσίας η πηγή της ευημερίας στη Γερμανία. Μία στις τρεις θέσεις εργασίας εξαρτάται από την εξέλιξη της βιομηχανικής προστιθέμενης αξίας. Για να συνεχίσει η καλή εξέλιξη της βιομηχανίας στη Γερμανία είναι απαραίτητες οι επενδύσεις στις υποδομές αλλά και στην εκπαίδευση και στην επιστήμη. Για το θέμα αυτό λίγα έχουν γίνει στο πέρας των τελευταίων ετών. Το IG Metall ζητά από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση να σταματήσει τη συσσώρευση των επενδύσεων και να επενδύσει αντικυκλικά στην τρέχουσα, ασταθή κατάσταση.

Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση έχει αποφασίσει αναφορικά στην **ενεργειακή μετάβαση**. Για την εφαρμογή αυτής όμως είναι απαραίτητες μεγάλες επενδύσεις. Οι εν λόγω επενδύσεις πρέπει να λάβουν χώρα μέσω επιταχυμένων διαδικασιών χορήγησης άδειας (παρόμοιες με την Ανασυγκρότηση πρώην Ανατολικής Γερμανίας). Το ίδιο ισχύει για τη **σταθεροποίηση της υποδομής δικτύου** (ευρυζωνική καλωδίωση) και τα **δίκτυα μεταφοράς**.

Η ενεργειακή απόδοση στα νοικοκυριά θα πρέπει να βελτιωθεί ακόμα πιο πολύ στο πλαίσιο της ενεργειακής μετάβασης. Για το σκοπό αυτό προσφέρονται οι φορολογικές ελαφρύνσεις και η προώθηση εκ μέρους της KfW

-Επιχορήγηση στους παρακάτω τομείς:

- ανανέωση των εγκαταστάσεων θέρμανσης,
- αντικατάσταση των ενεργοβόρων συσκευών οικιακής χρήσης,
- ενεργειακή ανακαίνιση κτιρίων.

Το επίπεδο των δημοσίων επενδύσεων πρέπει να σταθεροποιηθεί στον ευρωπαϊκό μέσο όρο μέσα στα επόμενα έτη. Το γεγονός αυτό προϋποθέτει σταθερά κοινοτικά έσοδα, καθώς οι κοινότητες εισπράττουν τα 2/3 του συνόλου των επενδύσεων στις υποδομές. Ως πρωτεύουσα της βιομηχανίας, η Γερμανία χρειάζεται ένα πρόγραμμα μελλοντικών επενδύσεων. Παράλληλα, οι επενδύσεις στις υποδομές θα ενισχύσουν την εγχώρια ζήτηση. Το **πρόγραμμα μελλοντικών επενδύσεων** μπορεί να **χρηματοδοτηθεί** μέσω ενός **ομολόγου**. Επί του παρόντος η Γερμανία διαθέτει μια υψηλή πιστοληπτική ικανότητα. Η εν λόγω πιστοληπτική ικανότητα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη συγκέντρωση ιδιωτικού κεφαλαίου, το οποίο αναζητά ασφαλείς δυνατότητες τοποθέτησης για ελκυστικές μελλοντικές επενδύσεις.

Ο ακρογωνιαίος λίθος της επιτυχημένης προστιθέμενης αξίας στη Γερμανία είναι το υψηλό ποσοστό καλά εκπαιδευμένων ατόμων με υψηλά κίνητρα. Το ποσό που έχει επενδυθεί για τη διατήρηση αυτού του ποσοστού στο πέρας των τελευταίων ετών είναι εξαιρετικά μικρό. Αυτός είναι ο λόγος που το IG Metall ζητάει από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση και τις χώρες να επενδύσουν σε αυτόν το τομέα. Το 1979 εκδόθηκε με μεγάλη επιτυχία ένα **ειδικό πρόγραμμα εκπαιδευτικής πολιτικής** με διάρκεια τριών ετών. Το IG Metall επιδιώκει την εκκίνηση ενός παρόμοιου ειδικού προγράμματος. Μεγάλο μέρος των κρατικών **επενδύσεων στο χώρο της εκπαίδευσης** περνάει από τις χώρες και τις κοινότητες. Αυτός είναι και ο λόγος που το IG Metall προτείνει τη διάθεση μέσων ειδικών επενδύσεων στις χώρες και στις κοινότητες. Αυτό το μέσο ειδικών επενδύσεων θα πρέπει να ανέρχεται σε **100 Ευρώ ανά κάτοικο** ενώ πρέπει να συνδυαστεί με επενδύσεις σε σχολεία και στην επιστήμη.

Η πολιτεία είναι υπεύθυνη ώστε να συμβάλει και αυτή στη διαμόρφωση της βιομηχανικής αλλαγής. Η πολιτική της πρέπει να περιλαμβάνει μεταξύ άλλων μια αλλαγή πορείας αναφορικά στην αναπτυξιακή πολιτική για τους βιομηχανικούς σχηματισμούς (cluster) προστιθέμενης αξίας, μια σύγχρονη πολιτική απάντηση στο θέμα της ενέργειας και μια **δραστική οικολογική πολιτική της βιομηχανίας**. Η εν λόγω πολιτική πρέπει να εκφραστεί και στη φορολογική πολιτική. Το IG Metall προτείνει **δαπάνες για την έρευνα και την εξέλιξη αυτών των τομέων** για τη δυνατότητα ενεργοποίησης της σταθεροποίησης της οικονομικής επιβράδυνσης μειώνοντας τη φορολογία σε μεγάλο βαθμό.

Για την IG Metall ισχύει το εξής: Η βιομηχανική προστιθέμενη αξία είναι για την ευημερία και την πολιτική σταθερότητα στη Γερμανία εξίσου συστημική όπως είναι οι τράπεζες για τη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών. Η βιομηχανική βάση στη Γερμανία είναι πολύ σημαντική ώστε η προσαρμογή να μπορέσει να αφεθεί αποκλειστικά στα χέρια της αγοράς.

Ενίσχυση της δικαιοσύνης της κατανομής – βελτίωση των κρατικών εσόδων

Εδώ και δύο έτη οι χώρες της νομισματικής ένωσης δεν ήταν σε θέση να επιλύσουν από μόνες τους τα προβλήματα χρηματοδότησης μεμονωμένων ευρωπαϊκών χωρών. Το αντίθετο μάλιστα: Λόγω εσφαλμένης αντιμετώπισης της κρίσης η κατάσταση επιδεινώθηκε. Λόγω της παραδοχής ότι τα υπέρογκα δημόσια χρέη υπήρξαν και οι αιτίες της κρίσης, συνάφθηκαν εκτεταμένες αποφάσεις λιτότητας. Με τον τρόπο αυτό, η κρίση στην ευρωζώνη εξαπλώθηκε αντί να αντιμετωπιστεί. Λόγω έλλειψης κρατικών δαπανών και μειώσεων στις κοινωνικές παροχές αποτράπηκε η οικονομική επιβράδυνση σε πολλές χώρες. Το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν το μικρότερο φορολογικό πλαίσιο, γεγονός που οδήγησε σε κλιμάκωση της κατάστασης στη χρηματοδότηση.

Στη Γερμανία, το φρένο στο χρέος βασίστηκε στο σύνταγμα. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση πρέπει στη βάση αυτή έως το 2016 (χώρες 2020) να μειώσει το κρατικό χρέος στο 60 τοις

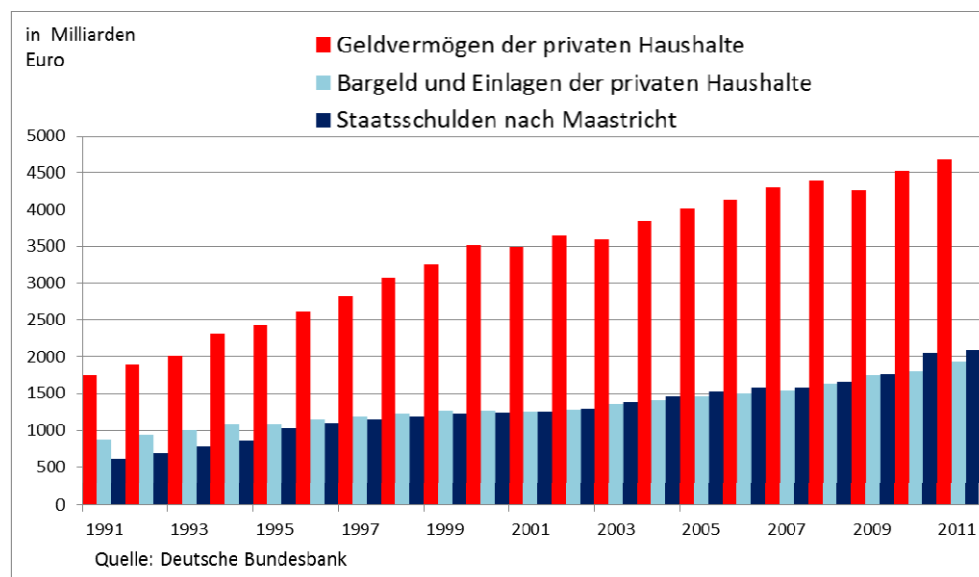
εκατό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος. Η παρακολούθηση των δημόσιων οικονομικών και η χρηματοδότηση των μελλοντικών επενδύσεων εκτός του χρέους είναι σωστές πρακτικές. Το υψηλό βάρος των επιτοκίων περιορίζει τη δικαιοπρακτική ικανότητα του κράτους. Ωστόσο είναι λάθος η περικοπή μόνο των δαπανών των δημοσίων οικονομικών για τον περιορισμό του βάρους του χρέους. Το κράτος πρέπει παράλληλα να βελτιώνει τα έσοδα.

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έχει μεγάλες πιθανότητες χρηματοδότησης των μελλοντικών επενδυτικών προγραμμάτων που περιγράφονται παραπάνω από τα έσοδα και συνεπώς έχει ακόμα πιο πολλές πιθανότητες να εφαρμόσει δικαιοσύνη της κατανομής. Τα **καθαρά περιουσιακά στοιχεία των νοικοκυριών** στη Γερμανία, συμπεριλαμβανομένων των ακινήτων και εξαιρουμένων όλων των ιδιωτικών παθητικών αξιών ανερχόταν το 2010 σε **8,5 τρισεκατομμύρια Ευρώ**. Συγκριτικά: Τα δημόσια χρέη όλων των ευρωπαϊκών χωρών ανερχόταν το 2010 σε 7,8 τρισεκατομμύρια Ευρώ. Ο πλούτος πρέπει να φορολογηθεί, ούτως ώστε να μειωθεί το δημόσιο χρέος σε 60 τοις εκατό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος και μέσω των εσόδων.

(Übersetzung der Graphik

<i>In Milliarden Euro</i>	=	<i>σε δισεκατομμύρια Ευρώ</i>
<i>Geldvermögen der privaten Haushalte</i>	=	<i>Χρηματικά διαθέσιμα νοικοκυριών</i>
<i>Bargeld und Einlagen der privaten Haushalte</i>	=	<i>Μετρητά και καταθέσεις νοικοκυριών</i>
<i>Staatsschulden nach Maastricht</i>	=	<i>Κρατικό χρέος μετά το Μάαστριχτ</i>

Quelle: Deutsche Bundesbank = *Πηγή: Deutsche Bundesbank)*

Ποσοστό που υπερβαίνει το 50 τοις εκατό του πλούτου στη Γερμανία αναλογεί σε χρηματικά διαθέσιμα όπως είναι καταθέσεις ταμειυτηρίου, προθεσμιακές καταθέσεις ή επενδυτικά κεφάλαια. Η υψηλή φορολογία θα ανέστειλε συνεπώς τη ρευστότητα της κεφαλαιαγοράς. Η εν λόγω ρευστότητα κατά την άποψη της IG Metall ευθύνεται και αυτή για την κρίση. Το κεφάλαιο δεν συνοδεύεται από εθνικούς δεσμούς. Μπορεί εύκολα να μεταφερθεί από ένα σε κάποιο άλλο σημείο του κόσμου. Πάντα στο κέντρο βρίσκεται η απόδοση που πρέπει να επιτευχθεί σε σχέση με τον κίνδυνο. Το γεγονός αυτό προϋποθέτει διαφάνεια, ούτως ώστε να είναι δυνατή η αξιολόγηση των κινδύνων. Συχνά όμως κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Για παράδειγμα, κατά το έτος 2008 το πολύ μεγάλο κεφάλαιο με πολύ υψηλή ανάληψη κινδύνου υπήρξε μια προφανής αιτία κρίσης. Ακόμα όμως και σε πραγματικό επίπεδο η κατανομή δεν λειτουργεί ορθά. Μόνο με αντίστροφο πρόσημο. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία έχει επί του παρόντος μερικώς ένα αρνητικό επιτόκιο για 10ετή ομοσπονδιακά δάνεια.

Αυτό σημαίνει απλά ότι λαμβάνει χρήμα όταν δανείζει χρήμα. Άλλες ευρωπαϊκές χώρες αντιμετωπίζουν προβλήματα ακόμα και στην απορρόφηση κεφαλαίου. Τα παραδείγματα υποδεικνύουν: Η αρχική πεποίθηση ότι οι αγορές ρυθμίζουν την ιδανική κατανομή του κεφαλαίου είναι εσφαλμένη. Αυτό που ισχύει είναι ότι η ρευστότητα που βασίζεται στα επιτόκια ενισχύει την κρίση. Για το λόγο αυτό το IG Metall ζητάει:

αποκατάσταση του **φόρου κεφαλαίου** στο **2 τοις εκατό** του πλούτου που ανέρχεται σε περισσότερα από ένα εκατομμύρια Ευρώ

αύξηση του **φορολογικού συντελεστή των πλουσίων** στο **49,0 τοις εκατό** από εισοδήματα που υπερβαίνουν τα 150.000 Ευρώ

υψηλότερους **φόρους κληρονομιάς**

Σύμφωνα με το DIW, ποσοστό 10 τοις εκατό του πληθυσμού διαχειρίζεται περίπου το 60 τοις εκατό του πλούτου. Η εν λόγω ομάδα διέθετε το 2009 πλούτο που ανερχόταν σε περίπου 500.000 Ευρώ. Υποθέτοντας ότι σε ποσοστό 10 τοις εκατό της ιδιοκτησίας αντιστοιχούν περισσότερα από ένα εκατομμύρια Ευρώ, από την εισαγωγή ενός **φόρου κεφαλαίου** της τάξης του δύο τοις εκατό θα προέκυπταν **έσοδα** περίπου **20 δισεκατομμυρίων Ευρώ**. Το IG Metall προτείνει την κατά το ήμισυ χρήση αυτών των εσόδων στην απόσβεση και στις μελλοντικές επενδύσεις. Το μέσο πρέπει να καταμεμηθεί ταυτόχρονα στο Ομοσπονδιακό κράτος, στα κρατίδια και στις κοινότητες.

Ακόμα και σε παγκόσμια σύγκριση, η Γερμανία δεν θα έχανε μέρος της ανταγωνιστικότητάς της από μία υψηλότερη φορολογία του πλούτου. Οι φόροι που αφορούν στον πλούτο αντιστοιχούν στη Γερμανία στο 0,9 του ΑΕΟ, ενώ στη Γαλλία ή στις Η.Π.Α. το ποσοστό ανέρχεται στο 3,0 τοις εκατό και στο μέσο όρο του ΟΟΣΑ σε 1,8 τοις εκατό.

Στο φόντο της άνισης κατανομής του πλούτου, η φορολόγηση της μεγάλης περιουσίας δεν αποτελεί απλά θέμα της κρατικής χρηματοδότησης αλλά και ένα θέμα της δικαιοσύνης της κατανομής. Η έντονη εξάπλωση των χαμηλόμισθων και η απώλεια της ευημερίας, την οποία υπέστησαν οι λιγότερο καλά αμειβόμενοι εργαζόμενοι στο πέρας των τελευταίων 10 ετών, καθιστά άκρως απαραίτητη την πολιτική απάντηση. Το ίδιο ισχύει και για την ανάπτυξη στην Ευρώπη. Η Γερμανία πρέπει να εκπέμψει σήμα μεγαλύτερης δικαιοσύνης στην Ευρώπη.

Μέρος II: Αλλαγή πορείας για μια Ευρώπη της αλληλεγγύης

Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση αποτελεί μια μακρά ιστορία επιτυχίας. Μια ενωμένη Ευρώπη, μετά από τις τραυματικές εμπειρίες των δύο παγκοσμίων πολέμου του 20^{ου} αιώνα υπήρξε ένα όραμα που κανείς δεν θεωρούσε ποτέ δυνατό να πάρει σάρκα και οστά.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια κοινότητα ειρήνης που θα αποτελείται προσεχώς από 28 χώρες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι επίσης μια κοινότητα αξιών που βασίζεται στην κοινή ιδέα ότι η οικονομία της αγοράς πρέπει πάντα να προσανατολίζεται στο στόχο ενός ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Είναι συνεπώς μια κοινότητα δικαίου. Και εν κατακλείδι, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια οικονομική κοινότητα που αποτελείται από περισσότερους από 500 εκατομμύρια ανθρώπους, με αυξανόμενη ευημερία από τη στιγμή της ίδρυσής της που έχει πλέον ιστορία μεγαλύτερη των 50 ετών και με διάφορες διευρύνσεις.

Η κρίση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σήμερα είναι και μια κρίση του δημοσίου χρέους. Η κρίση αυτή είναι το αποτέλεσμα οικονομικών κρίσεων και διάσωσης τραπεζών. Η ευρωζώνη που έχει προκύψει υπό τη μορφή νομισματικής ένωσης χωρίς μια πολιτική ένωση με ισχυρό ευρωπαϊκό κοινοβούλιο διαφαίνεται ως το μεγαλύτερο εμπόδιο στην ανάκαμψη από την κρίση. Η ΕΕ βρίσκεται στη δίνη μιας σημαντικής κρίσης ταυτότητας: Η «ιδέα της Ευρώπης» φθείρεται ολοένα και πιο πολύ ενώ ο ευρωσκεπτικισμός και ο εθνικισμός αυξάνονται. Η κριτική στάση των πολιτών απέναντι στην ΕΕ ενισχύεται ουσιαστικά από την νεοφιλελεύθερη πολιτική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και πολλών κρατών μελών και απειλεί με αποτυχία την επιτυχία της Ευρώπης και του κοινού μας νομίσματος.

Επιπροσθέτως, η θεσμική δομή της ΕΕ που χαρακτηρίζεται από ενισχυμένη πολυπλοκότητα και αυξημένη ετερογένεια μιας κοινότητας που σύντομα θα αριθμεί 28 κράτη μέλη είναι λιγότερο δίκαιη. Η ανάγκη που έχουν οι κυβερνήσεις και τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα ώστε να μπορούν να καταπολεμήσουν άμεσα τις κρίσεις άφησε εκτεθειμένα τα τρωτά σημεία της ΕΕ. Οι άμεσοι μηχανισμοί συμφωνιών και αποφάσεων δυσχεραίνονται όλο και πιο πολύ λόγω της πολιτικής του μπλοκαρίσματος που έχουν υιοθετήσει κάποια κράτη μέλη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει να αντιμετωπίσει μια διπλή πρόκληση: Από τη μία έχει να κάνει με την βραχυπρόθεσμη αντιμετώπιση της κρίσης και από την άλλη χρειάζεται μεσοπρόθεσμες βασικές θεσμικές μεταρρυθμίσεις που προσανατολίζονται σε μια πολιτική και κοινωνική ένωση της Ευρώπης, η οποία βασίζεται σε δημοκρατικούς κανόνες και μέσα στην οποία οι πολίτες της Ευρώπης θα μπορούν να ταυτιστούν.

Το IG Metall επιθυμεί μια πολιτικά ενωμένη, οικονομικά ισχυρή και κοινωνικά δίκαιη Ευρώπη!

- Η Ευρώπη χρειάζεται αειφόρο ανάπτυξη μέσω δραστικής, συντονισμένης και δημοκρατικά νομιμοποιημένης οικονομικής και βιομηχανικής πολιτικής για τη διασφάλιση της βιομηχανικής βάσης και της προστιθέμενης αξίας.
- Η διάσωση του Ευρώ απαιτεί την κοινοτική ευθύνη και τον κοινό έλεγχο των εθνικών προϋπολογισμών.
- Η Ευρώπη χρειάζεται μια ολοκληρωμένη ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών.
- Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται την υποστήριξη των πολιτών. Και αυτός είναι ο λόγος που πρέπει να μεταμορφωθεί σε μια κοινωνική ένωση.
- Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται την πολιτική ένωση.

Αειφόρος ανάπτυξη μέσω δραστικής, συντονισμένης και δημοκρατικά

νομιμοποιημένης οικονομικής και βιομηχανικής πολιτικής

Η μόνιμη ευημερία στην Ευρώπη προϋποθέτει αποδοτικές βιομηχανίες. Μια μακροπρόθεσμη και επιτυχημένη αντιμετώπιση της κρίσης απαιτεί δραστική, συντονισμένη και δημοκρατικά νομιμοποιημένη οικονομική και βιομηχανική πολιτική της ΕΕ. Η κοινωνικοπεριβαλλοντική μεταστροφή ανοίγει νέα πεδία ανάπτυξης και διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη μελλοντική ικανότητα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας. Αυτό το μελλοντικό ευρωπαϊκό σχέδιο ανοίγει και το πεδίο για μια κοινωνική Ευρώπη που στοχεύει στη σύγκλιση των εργασιακών συνθηκών και των συνθηκών διαβίωσης. Μόνο η προοπτική μιας οικονομικά ενισχυμένης, οικολογικής και κοινωνικής και δημοκρατικής Ευρώπης είναι σε θέση να βοηθήσει τους πολίτες να ξεπεράσουν τη βαθιά κρίση ταυτότητας ενώπιον της διαδικασίας της ευρωπαϊκής ένωσης.

Η μονόπλευρη πολιτική λιτότητας στην Ευρώπη δεν είναι κατάλληλη να αντιμετωπίσει τα βαθιά προβλήματα και τις αρνητικές τους επιδράσεις στη βιομηχανία και στους εργαζομένους στον τομέα αυτό. Το αντίθετο μάλιστα: Η **μονόπλευρη πολιτική λιτότητας ενισχύει την κρίση** στις χώρες που έχουν πληγεί περισσότερο από αυτή και έχει οδηγήσει σε αβάστακτες επιβάρυνσεις των εργαζομένων. Τις μεγαλύτερες επιπτώσεις έχουν υποστεί η νέοι εργαζόμενοι. Σε πολλές χώρες μια ολόκληρη νέα γενιά που έχει λάβει καλή εκπαίδευση δεν έχει απολύτως καμία προοπτική σε ασφαλείς και καλές θέσεις εργασίας. Μόνο ο συνδυασμός της απομόχλευσης με στοχευμένα **αναπτυξιακά προγράμματα** θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μια επιτυχημένη έξοδο από την κρίση χωρίς απαράδεκτο κοινωνικό κόστος.

Για τη διασφάλιση της μελλοντικής ικανότητας της ευρωπαϊκής βιομηχανίας πρέπει να ανοίξει το θέμα της κοινωνικοοικολογικής μετατροπή και δομής. Για τη διαχείριση των κοινωνικών τάσεων του μέλλοντος πρέπει η ευρωπαϊκή βιομηχανία να γίνει αποδοτικότερη ως προς τη χρήση των πόρων, να συνυπολογίσει τη δημογραφική αλλαγή και να εντάξει στην ατζέντα της την ενεργειακή μεταστροφή και την εξέλιξη της κινητικότητας. Η αποδοτικότητα ως προς τη χρήση των πόρων και η περιβαλλοντική βιωσιμότητα αναφορικά στα υλικά και στην ενέργεια συνιστούν δυναμικό παραγωγής, το οποίο καθιστά δυνατή μια νέα δυναμική εξέλιξη. Αντί της προώθησης κερδοσκοπικών οικονομικών ακινητοποιήσεων, πρέπει η επενδυτική δραστηριότητα του ιδιωτικού τομέα να στραφεί στην περιβαλλοντική μεταστροφή και δομή. Σε αυτό το πλαίσιο είναι επίσης απαραίτητες και στοχευμένες επενδύσεις στη μόρφωση, στην κατάρτιση, στην έρευνα και στην ανάπτυξη όπως επίσης και στις υποδομές, τις οποίες πρέπει να ενισχύσει ενεργά και το δημόσιο.

Για το σημείο αυτό η στρατηγική Ευρώπη 2020, με τους πέντε βασικούς στόχους, αποτελεί τη βάση, η οποία μπορεί να εξελιχθεί ακόμα περισσότερο. Βραχυπρόθεσμα, η στρατηγική αυτή αναφέρεται στον προσανατολισμό του ελέγχου του προϋπολογισμού της ΕΕ στους στόχους που έχουν θεσπιστεί και στον τερματισμό της εσφαλμένης κατανομής, ειδικότερα στον αγροτικό τομέα.

Δεν αναφέρεται σε τίποτα λιγότερο από τη διασφάλιση της βιομηχανικής βάσης, της προστιθέμενης αξίας και της καινοτόμου δύναμης στην Ευρώπη. Μια επιτυχημένη ευρωπαϊκή βιομηχανική πολιτική εξαρτάται από την ίδια παραγωγή σε βιομηχανίες κλειδιά.

Η εισαγωγή του Ευρώ συνοδεύτηκε από την προσμονή ότι η οικονομική ανάπτυξη, η παραγωγικότητα των επιχειρήσεων και τα ποσοστά πληθωρισμού των κρατών του Ευρώ θα αντισταθμίζοντας «από μόνα τους». Η εν λόγω προσμονή διαψεύστηκε με δραματικό τρόπο. Σε μια κοινή νομισματική ένωση δεν έχουν πλέον χώρο οι ανεξάρτητες εθνικές χρηματικές, φορολογικές πολιτικές και οι πολιτικές αλλαγής πορείας. Το μόνο εργαλείο που έχει απομείνει είναι η πολιτική αμοιβών και η φορολογική πολιτική ως ρυθμιστές της μεμονωμένης οικονομικής πολιτικής.

Μόλις τώρα έχει γίνει εμφανής σε όλες της τις διαστάσεις μια σημαντική αιτία για την αύξηση των οικονομικών ανισοτήτων στην Ευρώπη: Μια κοινή ευρωπαϊκή νομισματική ένωση

μπορεί να λειτουργήσει μόνο όταν όλες οι χώρες της Ευρωζώνης ψηφίζουν ταυτόχρονα την οικονομική και κοινωνική πολιτική. Το IG Metall προωθεί μια **δημοκρατικά ελεγχόμενη οικονομική πολιτική** για την Ευρώπη και μία οικονομική κυβέρνηση που έχει νομιμοποιηθεί δημοκρατικά από το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο. Αυτή η ρύθμιση πρέπει να θεσπίσει κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς στόχους και να υποστηριχθεί από κοινή περιβαλλοντική, κοινωνική πολιτική και πολιτική των υποδομών.

Αυτή η οικονομική κυβέρνηση συντονίζει της οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές των κρατών μελών και ενισχύει με τον τρόπο αυτό τη δικαιοπρακτική ικανότητα της εκτελεστικής εξουσίας, έτσι ώστε να προωθηθεί ουσιαστικά η διαδικασία ολοκλήρωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση προς την κατεύθυνση μιας πολιτικής ένωσης. Η εφαρμογή μιας ευρωπαϊκής συντονιστικής πολιτικής θα διευκολυνθεί μέσω των διαδικασιών της συνδιαχείρισης στις εργασιακές σχέσεις. Η συνδιαχείριση σχηματίζει τις βάσεις της δομής της Ευρώπης στις επιχειρήσεις.

Η εφαρμογή μιας δημοκρατικά νομιμοποιημένης οικονομικής πολιτικής απαιτεί υψηλό βαθμό συνδιαχείρισης εκ μέρους των επιχειρήσεων. Οι βάσεις για μια δυνατή και ενεργή συμμετοχή των εργαζομένων πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω τόσο στην πράξη όσο και νομικά σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ακόμα και εν καιρώ κρίσης, όταν οι επιπτώσεις των διαδικασιών αναδιάρθρωσης απειλούν τους απασχολούμενους, πρέπει να εξισορροπηθεί ο ιστός μεταξύ της πλευράς των εργαζομένων και των εργοδοτών.

Το IG Metall ζητάει από την Ευρώπη εκτεταμένη νομοθετική αρμοδιότητα στη φορολογική πολιτική, κοινά φορολογικά μέσα και κοινή αρμοδιότητα επιβολής φόρου. Μόνο με τον τρόπο αυτό είναι δυνατή η μελλοντική αποτροπή του φορολογικού ντάμπινγκ. Ο ανταγωνισμός για τους μικρότερους φόρους και η αμοιβαία χρήση της υπεροχής των κρατών μελών πρέπει να αποτραπεί. Η ΕΕ χρειάζεται ελάχιστα όρια (βάσεις υπολογισμού και φορολογικοί δείκτες) για τη φορολόγηση του κεφαλαίου και των επιχειρήσεων.

Όμως και τα **συνδικάτα** πρέπει να συνεισφέρουν φορολογικά στο πλαίσιο μιας κοινής νομισματικής ένωσης. Αυτό ισχύει ειδικότερα για το **συντονισμό των αποδοχών**. Η ψήφιση της πολιτικής των αμοιβών μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών είναι απαραίτητη, ούτως ώστε να σταθεροποιηθεί η νομισματική ζώνη. Τα ευρωπαϊκά συνδικάτα έχουν ήδη αναπτύξει τα πρώτα όργανα για το συντονισμό των αμοιβών (τύπος συντονισμού των αμοιβών της EMB). Αυτά πρέπει να εφαρμοστούν και να εξελιχθούν, προς αποφυγή μιας περαιτέρω μείωσης του βιοτικού επιπέδου στην Ευρώπη. Επίσης, ο συντονισμός των αμοιβών των ευρωπαϊκών συνδικάτων πρέπει να γίνει αντιληπτός ως μέρος μιας πανευρωπαϊκής πολιτικής της κατανομής και οικονομικής πολιτικής που βασίζεται στην κοινωνική ευημερία και στη σταθερότητα. Ο συντονισμός πρέπει οπωσδήποτε να πραγματοποιηθεί μέσω των συνδικάτων. Οι παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου («Τρόικα») στη συλλογική αυτονομία των κοινωνικών εταίρων απορρίπτονται απερίφραστα από την IG Metall.

Ο συνδικαλιστικός συντονισμός των αμοιβών είναι αποτελεσματικός εφόσον υπάρχει συνδικαλιστική δικαιοπρακτική ικανότητα και οι μισθολογικές ρυθμίσεις μέσω δέσμευσης από συλλογική σύμβαση των επιχειρήσεων επανέρθουν στη βάση της ανάπτυξης του πραγματικού εισοδήματος και των εργασιακών συνθηκών. Αντίθετη στα δύο αυτά επιχειρήματα είναι η συνεχής αποκανονιστικοποίηση των αγορών εργασίας, όπως αυτή μετατράπηκε σε πρότυπο ευρωπαϊκής πολιτικής αγοράς της εργασίας και απασχόλησης από το σχέδιο στρατηγικής της γερμανικής πολιτικής ατζέντας σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Η σημαντική προσαύξηση προκάλεσε αποκανονιστικοποίηση, οι συχνά κρίσιμες εργασιακές συνθήκες ανέστειλαν όχι απλά την συνδικαλιστική δικαιοπρακτική ικανότητα αλλά προκάλεσαν εξάπλωση σε ζώνες χωρίς πραγματικές συλλογικές συμβάσεις.

Μία νέα τάξη στην ευρωπαϊκή αγορά εργασίας είναι απαραίτητη. Αυτή δεν πρέπει απλά να προστατεύει και να προωθεί τις διασφαλισμένες μέσω συλλογικών συμβάσεων εργασιακές συνθήκες αλλά και να συνεισφέρει στον περιορισμό της εργασιακής ανασφάλειας.

Η διάσωση του Ευρώ απαιτεί κοινή ανάληψη ευθύνης και κοινό έλεγχο των εθνικών προϋπολογισμών

Μια προφανής αιτία για την κατάσταση, στην οποία έχουν περιέλθει πολλές χώρες της Ευρωζώνης είναι η μονόπλευρη κατασκευή της σύμβασης του Μάαστριχτ. Οι ανισορροπίες στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών δεν ήταν πλέον δυνατό να αντισταθμιστούν μέσω υποτίμησης των εθνικών νομισμάτων. Η πολιτική των αμοιβών υπερεκτιμήθηκε στη δράση της ως αντισταθμιστικός μηχανισμός.

Το IG Metall υποστηρίζει σθεναρά την εξακολούθηση του Ευρώ. Τάσσεται υπέρ μιας ουσιαστικά **κοινής ευθύνης**, για τη μακροπρόθεσμη διασφάλιση μιας αλληλέγγυας χρηματοδότησης των χωρών με ελλειμματικό ισοζύγιο πληρωμών και την αποφυγή του κινδύνου αφερεγγυότητας μεμονωμένων χωρών. Με τον τρόπο αυτό είναι δυνατή η μείωση των οικονομικών βαρών των χωρών με ελλειμματικό ισοζύγιο πληρωμών. Αυτό σημαίνει ότι αυτές οι χώρες πρέπει να καταβάλουν μικρότερα επιτόκια για τα χρέη τους και συνεπώς θα μπορέσουν να βγουν γρηγορότερα από την κρίση. Αυτό επίσης σημαίνει ότι οι λιγότερο χρεωμένες χώρες όπως η Γερμανία θα πρέπει να καταβάλουν μεγαλύτερα ποσά για τα δικά τους χρέη. Αυτό το πρόσθετο κόστος για τη Γερμανία και τις άλλες πλεονασματικές χώρες είναι ωστόσο μικρότερο από τα οφέλη για τη γερμανική οικονομία και την εξαγωγική βιομηχανία.

Ο **αυστηρός κοινοτικός έλεγχος των εθνικών προϋπολογισμών** και η κοινή ευθύνη είναι άρρηκτα συνδεδεμένες έννοιες. Απαιτούν τροποποιήσεις των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων ενώπιον των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Το IG Metall προωθεί στο πλαίσιο αυτό τη σταθεροποίηση των δημοκρατικών δομών λήψης αποφάσεων μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τη συμπερίληψη άμεσων δυνατοτήτων συμμετοχής για τους πολίτες της Ευρώπης. Υπό το πρίσμα των επίκαιρων συνθηκών μένει να αποφασιστεί η υποβολή στα εθνικά κοινοβούλια του αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι του προϋπολογισμού μέσω των εσόδων ή εξόδων.

Ένα σύμφωνο απόσβεσης θα μπορούσε να αναλάβει την προσωρινή κοινή χρηματοδότηση του δημοσίου χρέους σε ποσοστό που υπερβαίνει το όριο του 60 % του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος. Με τον τρόπο αυτό θα μπορούσε να συνεισφέρει τα μέγιστα στη μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη αντιμετώπιση της κρίσης.

Το IG Metall θεωρεί λογικό η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), στο πλαίσιο ενός προσωρινού μέτρου, να υποστηρίζει τα δημοσιονομικά στις υπερχρεωμένες χώρες της νομισματικής ένωσης μέσω της άμεσης αγοράς των κρατικών ομολόγων στην πρωτογενή αγορά.

Το IG Metall συνηγορεί συνεπώς υπέρ της παρέμβασης του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ). Η ομπρέλα διάσωσης του ΕΜΣ μπορεί ως εκ τούτου να επεκταθεί στο θέμα της σταθεροποίησης των κρατών που αντιμετωπίζουν την κρίση με δανειοδοτικές πράξεις. Με τη βοήθεια αυτού του μέτρου διασφαλίζεται η δυνατότητα απορρόφησης των οικονομικών μέσων εκ μέρους των υπερχρεωμένων χωρών και η προστασία τους από την κερδοσκοπία λόγω μιας κρατικής χρεοκοπίας.

Οι χώρες του Ευρώ υποτάσσονται κατά τις υποβολές αιτημάτων βοήθειας στον ΕΜΣ (και στο ΕΣΧΕ) και στην ΕΚΤ σε μια πραγματική οικονομική κυβέρνηση χωρίς δημοκρατική νομιμοποίηση και έλεγχο. Οι εν λόγω κυβερνήσεις αναγκάζονται λόγω του δημοσιονομικού συμφώνου σε τρομερά μέτρα οικονομίας και περικοπές, ειδικότερα στον οικονομικό τομέα αλλά και στις πληρωμές. Η συνεπαγόμενη ελαστικότητα των αγορών εργασίας και η εκχώρηση δημόσιας ιδιοκτησίας αποτελούν επίσης μέρος αυτής της

πολιτικής λιτότητας. Το IG Metall απορρίπτει τις παρεμβάσεις στους εργαζομένους στην Ευρώπη.

Η Ευρώπη χρειάζεται μια ευρεία ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών

Οι οικονομικοπολιτικές συνθήκες που επικρατούν στη βιομηχανία στην Ευρώπη πρέπει να βελτιωθούν άμεσα. Οι τράπεζες πρέπει να εξυπηρετούν την πραγματική οικονομία. Η επιχειρηματική αποστολή των τραπεζών αφορά στη διασφάλιση της χρηματοδότησης των επιχειρήσεων και όχι στην κερδοσκοπία με αδιαφανή πιστωτικά μέσα υψηλού κινδύνου. Ως συνυπεύθυνες για τη κρίση, οι τράπεζες πρέπει να συμμετάσχουν στα έξοδα για την υπερνίκηση της κρίσης.

Το IG Metall προωθεί μια εκτεταμένη ρύθμιση των ευρωπαϊκών χρηματοπιστωτικών αγορών μεταξύ άλλων

- την αποσύνδεση των εργασιών αποδοχής καταθέσεων και των πιστοδοτικών πράξεων των τραπεζών από την κατονομαζόμενη επενδυτική τραπεζική. Ενώ στην εγγύηση καταθέσεων ρόλο εγγυητή αναλαμβάνει και το κράτος, κατά την επενδυτική τραπεζική την ευθύνη πρέπει να αναλαμβάνουν οι ιδιοκτήτες,
- πανευρωπαϊκή απαγόρευση της ανοιχτής πώλησης,
- ρύθμιση των κερδοσκοπικών, πολυβαθμιαίων κεκτημένων πιστωτικών τίτλων και την εισαγωγή ενός «πιστωτικού μέσου TÜV»,
- αυστηρή ρύθμιση των παραγώγων,
- περιορισμός των συναλλαγών υψηλής συχνότητας.

Η ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών εμπεριέχει και ένα **φόρο επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών (ΦΧΣ)**, ο οποίος στοχεύει στην μετατροπή των κερδοσκοπικών δημοσιονομικών πράξεων σε μη ελκυστικές δράσεις. Η επιβολή του φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών σε παγκόσμιο επίπεδο ή τουλάχιστον στο πλαίσιο της ΕΕ είναι λογική οικονομικά και πολιτικά επιθυμητή. Ωστόσο δεν είναι κάτι που θα υλοποιηθεί μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα. Ως δεύτερη καλύτερη λύση προσφέρεται η εισαγωγή εντός της Ευρωζώνης σε ή ακόμα μόνο από ουσιαστικά κράτη μέλη της Ευρωζώνης.

Η Ευρώπη χρειάζεται μια ενεργή ευρωπαϊκή **εποπτεία των τραπεζών**. Αυτό ισχύει κυρίως για τράπεζες που αφορούν στο σύστημα, οι οποίες δραστηριοποιούνται διεθνώς. Οι ποσοστώσεις ιδίου κεφαλαίου των τραπεζών πρέπει να αυξηθούν προς αποφυγή της ανάγκης εκ νέου διάσωσης των τραπεζών σε περίπτωση κρίσης από τους φορολογούμενους. Στα κράτη μέλη της ΕΕ πρέπει να εφαρμοστούν δεσμευτικά συστήματα εγγύησης των καταθέσεων των τραπεζών. Αναφορικά σε τράπεζες που σχετίζονται με το σύστημα, οι οποίες δραστηριοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, απαιτείται ένα πανευρωπαϊκό σύστημα εγγύησης των καταθέσεων. Η ΕΕ χρειάζεται έναν **ευρωπαϊκό οργανισμό αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας**, ο οποίος πρέπει να ιδρυθεί υπό τη μορφή δημοσίου (όχι οργανωμένος βάσει του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας) και ανεξάρτητου οργανισμού.

Το IG Metall υποστηρίζει το **διαχωρισμό του τραπεζικού συστήματος**. Για τον περιορισμό των «συστημικών» κινδύνων που προκύπτουν από τις ασύμφωρες επενδύσεις των τραπεζών γενικών εργασιών, θα πρέπει να διαχωριστεί ρητά η επενδυτική τραπεζική από τις παραδοσιακές τραπεζικές εργασίες.

Οι εντονότερες ρυθμίσεις είναι σημαντικές και για τις αγορές πρώτων υλών εκτός από τις χρηματοπιστωτικές αγορές. Για την πρόληψη της κερδοσκοπίας και της περίπλοκης

αστάθειας των τιμών και τη δίκαιη διαμόρφωση στον ίδιο βαθμό της πρόσβασης στις πρώτες ύλες από όλους τους επιχειρηματίες θα πρέπει και για παράδειγμα και η αγορά βασικών εμπορευμάτων του Λονδίνου να επιστρέψει στην άποψη των ρυθμιστικών μέτρων.

Στο σύνολό τους, αυτά τα ρυθμιστικά μέτρα θα αποτελούσαν το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση της ένωσης της αλληλεγγύης και της πολιτικής ένωσης και θα έπαιζαν ρόλο θεμέλιου λίθου για τη σταθεροποίηση της κοινής νομισματικής ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται την υποστήριξη των πολιτών. Για το λόγο αυτό πρέπει να μετατραπεί σε μια κοινωνική ένωση.

Το IG Metall υποστηρίζει ότι η Ευρώπη πρέπει τελικά να στραφεί εκ νέου στους εργαζομένους. Οι κοινωνικοί και οικονομικοί φόβοι του πληθυσμού πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη. Πολλοί πολίτες στην Ευρώπη έχουν την άποψη ότι η πολιτική της ΕΕ εξυπηρετεί κατά κύριο λόγο τα συμφέροντα των επιχειρήσεων και των ομάδων ειδικών συμφερόντων. Συνεπώς, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκλαμβάνεται συχνά πυκνά ως απειλή. Η ελκυστικότητα του «ευρωπαϊκού έργου» έχει πληγεί από τις κοινωνικές ανισορροπίες, τις οποίες βιώνουν την παρούσα στιγμή. Τα κοινωνικά θεμελιώδη δικαιώματα, όπως αυτά καθορίζονται στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στη Συνθήκη της Λισσαβόνας, θα πρέπει να υπερτερούν των οικονομικών ελευθεριών.

Το IG Metall προωθεί σε συνεργασία με τα ευρωπαϊκά συνδικάτα μία «κοινωνική ρήτρα προόδου» για την Ευρωπαϊκή Ένωση ως ενσωματωμένο κομμάτι του ευρωπαϊκού πρωτογενούς δικαίου. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζονται οι εθνικές επιτεύξεις όπως είναι τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και τα συστήματα συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Η εξέλιξη κοινών υψηλών κοινωνικών κατώτατων προτύπων πρέπει να είναι μια προτεραιότητα για την κοινωνική Ευρώπη. Έως το σημείο αυτό πρέπει να υπερασπιστούν οι εθνικές επιτεύξεις στην κοινωνική πολιτική. Φυσικά, το IG Metall στρέφεται ρητά εναντίον όλων των τάσεων για περαιτέρω αβεβαιότητα της εργασίας, ενώ μπορεί να υποστηρίξει το σχέδιο «Flexicurity», εφόσον έχει θεσπιστεί προκαταβολικά η ασφάλεια. Τα κοινωνικά συστήματα έχουν διαμορφωθεί με τέτοιο τρόπο ώστε οι πολίτες στην ΕΕ να έχουν διασφαλισμένη την ισότητα ευκαιριών, τις δυνατότητες συμμετοχής, την κοινωνική ένταξη και την διασφάλιση έναντι σοβαρών κινδύνων της ζωής. Πρέπει να σταματήσουν οι διακρίσεις που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες και οι μετανάστες στην επιχειρηματική και στην κοινωνική ζωή. Συνεπώς απαιτείται ο περιορισμός της αβέβαιης επισφαλούς απασχόλησης ακόμα και για τους νέους εργαζομένους.

Το IG Metall προτείνει ως εκ τούτου μια **κοινωνική συμφωνία** για την Ευρώπη. Μια κοινωνική συμφωνία του είδους αυτού μπορεί να δημιουργήσει την απαραίτητη ισορροπία και ψήφιση των εφαρμοζόμενων κοινωνικών πολιτικών των κρατών μελών και των πλαισιακών δεδομένων από τις Βρυξέλλες.

Η κοινωνική συμφωνία διαθέτει τα παρακάτω ουσιαστικά στοιχεία:

Αρχικά πρέπει να επανέρθει η **τάξη στις ευρωπαϊκές αγορές εργασίας**. Για το σκοπό αυτό απαιτούνται μέτρα, τα οποία θα αποτρέψουν την περαιτέρω διάδοση του ποσοστού των χαμηλόμισθων και τη μισθολογική ψαλίδα στην Ευρώπη. Ως θεμελιώδης αρχή πρέπει να καταρτιστεί η αρχή των ίδιων αμοιβών και ίσων δικαιωμάτων για ισάξια εργασία στον ίδιο χώρο.

Κατά δεύτερον πρέπει να **καταπολεμηθεί το κοινωνικό ντάμπινγκ**. Εκτός του περιορισμού της κρίσιμης απασχόλησης μπορεί να καταπολεμηθεί το κοινωνικό ντάμπινγκ με κατώτατες αμοιβές σε όλους τους τομείς, όπου κάτι τέτοιο κρίνεται απαραίτητο.

Κατά τρίτον, το IG Metall προωθεί **πιο δυνατά δικαιώματα συμμετοχής των εκπροσώπων των εργαζομένων** και των συνδικάτων τους στα κράτη μέλη και σε

ευρωπαϊκό επίπεδο. Η συμμετοχή, η δημοκρατία και η συνδιαχείριση στις επιχειρήσεις είναι τα στοιχεία που δείχνουν το δρόμο προς την κοινωνική Ευρώπη. Αυτά τα στοιχεία τηρήθηκαν κατά την κρίση του 2008 και επηρέασαν την επιτυχημένη υπερνίκηση της κρίσης στη Γερμανία. Οι δυνατές ευρωπαϊκές βιομηχανίες και υπηρεσίες χρειάζονται δυνατά, ικανά για δράση συνδικάτα και ανταγωνιστικούς εκπροσώπους των εργαζομένων.

Η ΕΕ χρειάζεται την πολιτική ένωση

Οι εξελίξεις από το ξέσπασμα της χρηματοπιστωτικής κρίσης αναφορικά στην κρίση αναχρηματοδότησης των δημοσίων χρεών έφεραν στην επιφάνεια σοβαρές δομικές ελλείψεις στη θεσμική δομή της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Έγινε σαφές ότι η συνέχιση της Ένωσης δεν είναι δυνατή χωρίς την εμβάθυνση της **πολιτικής ενσωμάτωσης**.

Εν όψει των εμπειριών από την διαχείριση της κρίσης του Ευρώ προσφέρεται με σκοπό την ανάπτυξη η ευρωπαϊκή ενσωμάτωση μιας «διπλής στρατηγικής». Από τη μία έχει να κάνει με βραχυπρόθεσμα κονδύλια, τα οποία μπορεί να πραγματοποιηθούν διακυβερνητικά εντός του υπάρχοντος συμβατικού πλαισίου της ΕΕ. Από την άλλη χρειάζεται μεσοπρόθεσμα μια νέα συμβατική βάση για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να ξεπεραστούν τα «μιαευτικά σφάλματα» της ευρωπαϊκής οικονομικής και νομισματικής ένωσης και για τη δημιουργία των προϋποθέσεων για μια πολιτική ένωση. Η αφετηρία της εμβάθυνσης της ευρωπαϊκής ενσωμάτωσης είναι ο πυρήνας της Ευρώπης, ο οποίος αποτελείται από τα κράτη μέλη της οικονομικής και νομισματικής ένωσης.

Ο βασικός στόχος των θεσμικών μεταρρυθμίσεων θα πρέπει να είναι μια **ανεξάρτητη, δημοκρατικά νομιμοποιημένη οικονομική πολιτική** σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτό θα απαιτήσει εθνικές αρμοδιότητες στο χώρο της φορολογικής και της οικονομικής πολιτικής και προϋπολογισμό ικανού δράσης στην κατεύθυνση της ΕΕ. Μια «ισχυρή Ευρώπη» δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς ανάλογες αρμοδιότητες της ΕΕ. Το γεγονός αυτό απαιτεί τη μεταβίβαση κυριαρχικών δικαιωμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ένας πρώτος αρχικός πυλώνας της ευρωπαϊκής οικονομικής ρύθμισης είναι μια **φορολογική ένωση** με εκτεταμένες νομοθετικές αρμοδιότητες στον τομέα της φορολογικής πολιτικής ή μια ένωση με δική της αρμοδιότητα επιβολής φόρου. Με ή χωρίς την αυτόνομη αρμοδιότητα επιβολής φόρου, η Ευρώπη χρειάζεται σημαντικά αυξημένο κοινοτικό προϋπολογισμό, ούτως ώστε στα έτη των μόνιμων μεταρρυθμίσεων να είναι σε θέση να υποστηρίξει τα ασθενέστερα κράτη μέλη.

Το IG Metall ζητάει μια εμφανώς μεγαλύτερη **ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**, το οποίο πρέπει να περιβληθεί με εκτεταμένα δικαιώματα ελέγχου και πρωτοβουλίας. Το κοινοβούλιο πρέπει μελλοντικά μετά από την ενοποίηση του εκλογικού δικαίου να εκλέγεται από διεθνικούς εκλογικούς καταλόγους. Και πάλι αυτό με τη σειρά του απαιτεί μια επέκταση του νομικού καθεστώτος και τον οικονομικό εξοπλισμό των ευρωπαϊκών κομμάτων. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να συσκέπτεται και να αποφασίζει για κάποιες ευρωπαϊκές νομοθεσίες. Ένα ακόμα απαραίτητο μεταρρυθμιστικό στοιχείο είναι η εκλογή της αρχηγίας της επιτροπής. Αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος που οδηγεί την επιτροπή της ΕΕ σε μια «πραγματική» ευρωπαϊκή κυβέρνηση.

Επίσης θα βελτιωθεί η άμεση εκπροσώπηση των συμφερόντων των κρατών μελών της ΕΕ. Ο στόχος της ευρωπαϊκής ενσωμάτωσης βάσει της τρέχουσας κατάστασης των πραγμάτων δεν μπορεί να έχει τη μορφή ενός ευρωπαϊκού ομόσπονδου κράτους γερμανικού τύπου. Τα μεγάλα ιστορικά ιδιώματα των κρατών μελών της ΕΕ δεν επιτρέπουν μια τέτοια προοπτική. Το IG Metall υποστηρίζει την πρόταση της **δημιουργίας μιας «ευρωπαϊκής συνέλευσης»**, η οποία θα επεξεργάζεται ευρείες οικονομικές συζητήσεις και εκτεταμένη δημοκρατική συμμετοχή των συμβατικών αρχών για μια πολιτική και κοινωνική Ευρωπαϊκή Ένωση.